

Asia C-370/23

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

13.6.2023

Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovakia)

Ennakkoratkaisupyyntöä koskevan päätöksen tekemispäivä:

26.4.2023

Kantaja:

Mesto Rimavská Sobota

Vastaaja:

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (Slovakia)

[– –]

[tuomioistuimen nimi, asian numero]

VÄLIPÄÄTÖS

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ylin hallintotuomioistuin, Slovakia) on päättänyt asiassa, jossa on kantajana **Mesto Rimavská Sobota** (Rimavská Sobotan kaupunki, Slovakia), kotipaikka [– –] Rimavská Sobota, [– –] [osoite, tunnusnumero] edustajanaan asianajotoimisto [– –] [asianajajan tiedot] ja vastaajana **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** (Slovakian maatalous- ja maaseudun kehittäminenministeriö), kotipaikka [– –] [osoite] Bratislava, ja joka koskee vastaajan 25.6.2019 tekemän päätöksen [– –] [menettelyn numero] laillisuuden tarkistamista ja kantajan kassaatiovalitusta Krajský súd v Banskej Bystriciin (Banská Bystrican alueellinen tuomioistuin, Slovakia) 13.5.2020 antamasta tuomiosta [– –] [menettelyn numero]

seuraavaa:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky **keskeyttää** asian käsittelyn [– –] [viittaus kansalliseen lainsäädäntöön].
- II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle SEUT 267 artiklan nojalla seuraavan **ennakkoratkaisukysymyksen**:

Onko puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta 20.10.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 995/2010 2 artiklan b alakohtaa tulkittava siten, että puutavaran markkinoille saattaminen käsittää myös mainitun asetuksen liitteessä tarkoitettua raaka- tai polttopuun myynnin vastiketta vastaan, kun ostaja korjaa puun sopimuksen perusteella myyjän ohjeiden mukaisesti ja valvonnassa?

Perustelut

- 1 Kassaatiotuomioistuin pyytää Euroopan unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta 20.10.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 995/2010 (jäljempänä asetus) 2 artiklan b ja c alakohdan tulkinnasta.

I.

Pääasia ja menettely kansallisissa tuomioistuimissa

- 2 Vastaaja määräsi 25.6.2019 tekemällään päätöksellä [– –] [menettelyn numero] (jäljempänä vastaajan päätös), joka liittyy Slovenskej lesnícko - drevárskej inšpekcie (Slovakian metsän- ja puutavarantarkastusvirasto) 10.4.2019 tekemään päätökseen [– –] [numero] (jäljempänä ensimmäisen oikeusasteen päätös), kantajalle 2 000 euron suuruisen sakon tuen ja subventioiden myöntämisestä maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla annetun lain nro 280/2017 muuttamisesta ja täydentämisestä, Euroopan rakenne- ja investointirahastojen rahoitusosuudesta ja tiettyjen lakien muuttamisesta, sellaisina kuin ne ovat muutettuina, annetun lain nro 292/2014 muuttamisesta sekä puutavaran ja puutuotteiden markkinoille saattamisesta ja maataloudelle myönnettävistä avustuksista ja tuista annetun nro 113/2018 (zákon č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, jäljempänä puutavaralaki) 17 §:n 5 momentin b kohdan nojalla puutavaralain 17 §:n 1 momentin c kohdan mukaisesta hallinnollisesta rikkomuksesta, johon kantajan katsottiin toimijana syyllistyneen laiminlyömällä puutavaralain 4 §:n 1, 2 ja 3 momentissa tarkoitettua asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän, ja kantaja määrättiin myös ryhtymään korjaaviin toimenpiteisiin.

- 3 Vastaaja väittää, että kantaja on kuntana kuntalain nro 369/1990 (zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu oikeushenkilö, joka laissa säädetyin edellytyksin hallinnoi itsenäisesti omaa omaisuuttaan ja omia tulojaan. Näin ollen kyseessä ei ole organisaatio, jota ei ole perustettu liiketoimintaa varten tai joka ei voisi harjoittaa liiketoimintaa.
- 4 Vastaaja on samaa mieltä ensimmäisen asteen viranomaisen kanssa siitä, että esitetystä kuiteista ilmenee, että kantaja on myynyt polttopuuta suoraan luonnollisille henkilöille [– –]. Nämä kuitit liittyivät lomakkeisiin ”puun omaan tuotantoon myönnetty lupa” (puutavaran oma tuotantolupa) ja ”L4 43 puun alkuperätodistus” (puutavaran alkuperäselvitys), joissa ilmoitetaan konkreettinen puutavaralaji eli polttopuu ja vastaava määrä. Se katsoi, että koska kyseessä oli ensimmäinen toimittaminen markkinoille, oli merkityksetöntä, kuka puun lopulta korjasi. Vastaajan mukaan siltä osin kuin kantajan kaupan kohteena oli puutavara tai polttopuu, kantajan asemaa toimijana arvioitaessa on merkityksetöntä, kuka tällä tavoin myydyin puutavaran korjaa, kuten myös se, onko kyse jo korjatun puutavaran myynnistä vai pystyvuuston myynnistä korjuuoikeudella.
- 5 Vastaaja huomautti myös, että hallinnollisissa asiakirjoissa on tarjouskilpailu-ilmoitus ”*pystyvuuston myynnistä*” ja jäljennös myyntisopimuksesta [– –] [numero], jonka kantaja on allekirjoittanut [– –] [päivämäärä] ostajan [– –][– –] [ostajan nimi] kanssa ja jonka II luvun 1 kohdassa todetaan, että sopimuksen kohteena on myyjän (kantajan) velvollisuus ”*myydä puutavara*”, ja II luvun 2 kohdan mukaan myyjällä on velvollisuus antaa ostajalle mahdollisuus ”*suorittaa puunkorjuu*”. Sopimuksen muista määräyksistä käy ilmi, että ”puun määrä” oli korjuun jälkeen ”mitattava” kantajan työntekijöiden läsnä ollessa, toisin sanoen kantaja harjoitti vielä korjuun jälkeenkkin muita puun myyntiin ja markkinoille saattamiseen liittyviä toimia. Sopimuksen kohteena oli raakapuu. Myös tältä osin vastaaja katsoi, että oli merkityksetöntä, kuka puunkorjuun suoritti, kun itse puutavara oli kaupan kohteena. Kantaja oli näin ollen vastaajan mukaan toimijan asemassa.
- 6 Koska kantaja ei toimijana soveltanut asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää, vastaaja katsoi, että kantaja oli syylistynyt puutaveralain 17 §:n 1 momentin c kohdan mukaiseen hallinnolliseen rikkomukseen, ja sille määrättiin rikkomuksesta sakko.
- 7 Kantaja nosti vastaajan päätöksestä hallinto-oikeudellisen kanteen, jossa se väitti, että se ei ollut toimijan asemassa myydessään pystyvuustoa korjuuoikeudella. Se katsoi myös, ettei se ollut koskaan jakanut puutavaraa tai -tuotteita tai käyttänyt niitä kaupallisessa toiminnassaan. Näin ollen kantajan mukaan se ei ollut toimijan asemassa eikä siihen tullut soveltaa puutaveralain 4 §:n 1, 2 ja 3 momentin mukaisia velvoitteita eikä sitä voitu rangaista näiden velvoitteiden laiminlyönnistä. Se viittasi 12.2.2016 annetun komission tiedonannon C(2016) skenaarioon 10 a, joka sisältää esimerkkejä toimijan määrittelystä:

Metsänomistaja Z myy yritykselle A oikeuden korjata maaltaan pystyvuustoa A:n liiketoiminnan kautta tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten.

> *Yrityksestä A tulee toimija, kun se korjaa puutavaran liiketoiminnassaan tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten.*

- 8 Krajský súd v Banskej Bystrici (jäljempänä hallintotuomioistuimien) hylkäsi kantajan hallinto-oikeudellisen kanteen 13.5.2020 antamallaan tuomiolla [– –] [*menettelyn numero*] (jäljempänä valituksenalainen tuomio). Hallintotuomioistuimien piti tässä asiassa olennaisen tärkeänä selvittää, onko kantaja toimija, joka on asetuksen 4 artiklan 2 kohdan nojalla velvollinen käyttämään asetuksen 6 artiklassa tarkoitettua asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää. Kun otetaan huomioon, että hallintoviranomaisten selvittämissä tapauksissa myynnin kohteena oli puutavara, hallintotuomioistuimien katsoi, että kantajan asemaa toimijana arvioitaessa on merkityksellistä, myytiinkö puu pystyvuustona (eli ostaja huolehti puunkorjauksesta) vai puunkorjauksen jälkeen. Se on silti myyntimenetelmästä riippumatta puutavaran tai -tuotteiden ensimmäistä toimittamista sisämarkkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten. Myynnin kohteena oli asetuksen liitteessä määritelty polttopuu.
- 9 Hallintotuomioistuimen mukaan komission tiedonannon C(2016) skenaario 10 a on luonteeltaan vain suosituksenomainen, eikä sitä voida soveltaa Slovakian alueella, koska se ei vastaa kansallisen lainsäädännön edellytyksiä. Kantajan valitsemassa myyntimenetelmässä ostajalla ei ole käytössään edes perusasiakirjoja, jotka muodostavat pohjan asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän perustamiselle ja sisällöllisesti asianmukaiselle ylläpitämiselle, koska sitä ei ole merkitty metsänhoitajaksi metsälaissa tarkoitettuun rekisteriin. Vastuun siirtäminen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän ylläpitämisestä ostajalle olisi siten asetuksen ja puutavaranlainen tarkoituksen vastaista. Jos kantaja olisi tosiasiallisesti myynyt pystyvuuston korjausoikeuden, ostajasta olisi pitänyt tulla metsänhoitaja, jolla olisi muun muassa velvollisuus pitää metsänhoitokirjanpitoa ja muuta asiaan liittyvää kirjanpitoa, mutta näin ei tapahtunut.
- 10 Kantaja teki valituksenalaisesta tuomiosta kassaatiovalituksen. Kantaja katsoo, että sen valitsema menetelmä myydä puutavaraa pystyvuustona siten, että ostaja huolehti puunkorjauksesta, ei vastaa asetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua puutavaran *markkinoille saattamisen* käsitettä ja että kantajalla ei näin ollen ollut asetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettua *toimijan* asemaa. Samalla kantaja viittasi jälleen komission tiedonannon C(2016) skenaarioon 10 a, jota olisi sovellettava sen tapaukseen ja jonka mukaan sitä ei tulisi pitää toimijana.
- 11 Kantaja esitti myös toistuvasti vaatimuksen siitä, että kassaatiotuomioistuimien keskeyttäisi kassaatiovalitusta koskevan menettelyn ja pyytäisi Euroopan unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asetuksen 2 artiklan c alakohdan tulkinnasta, koska nyt käsiteltävänä oleva riita koskee juuri asetuksen tulkintaa.

- 12 Vastaaja esitti näkemyksensä kantajan kassaatiovalituksesta ja pitäytyi pääosin päätöksensä perusteluissa. Se huomautti, että kantajalta puutavaraa ostavilla tahoilla ei ollut edes perusasiakirjoja, jotka muodostaisivat perustan asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän perustamiselle ja ylläpitämiselle. Ainoastaan kantajalla on metsänhoitajana (koska se ei ole siirtänyt puunkorjusoikeuksia kolmannelle osapuolelle) käytössään ja hallinnassaan metsälaissa nro 326/2005 (zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä metsälaki), tarkoitettuja yksittäisiä rekistereitä, ja se on rekisteröity metsänhoitajaksi kyseisen lain nojalla, minkä ansiosta sillä on edellytykset asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän ylläpitoon. Jos pystyvuoston korjusoikeus olisi tosiasiallisesti myyty, kuten kantaja on ilmoittanut, ostajasta olisi pitänyt tulla metsänhoitaja, ja asianmukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien olisi pitänyt siirtyä sille, mitä ei kuitenkaan tapahtunut tässä tapauksessa. Se ehdottaa, että kassaatioituomioistuimien hylkää kantajan valituksen perusteettomana.

II.

Unionin oikeus

- 13 Asetuksen 2 artiklan b ja c alakohdassa tarkoitetaan
- ”b) ’markkinoille saattamisella’ myyntimenetelmästä riippumatta kaikkea puutavaran tai puutuotteiden vastiketta vastaan tai vastikkeetta tapahtuvaa ensimmäistä toimittamista sisämarkkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten. Siihen kuuluu myös toimittaminen kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY määritellyllä etäviestintävälineellä. Sisämarkkinoille jo saatetuista puutavarasta tai puutuotteista valmistettujen puutuotteiden toimittaminen sisämarkkinoilla ei ole ’markkinoille saattamista’;
- c) ’toimijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa puutavaraa tai puutuotteita markkinoille;”
- 14 Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan ”toimijoiden on noudatettava asianmukaista huolellisuutta (’due diligence’) saattaessaan puutavaraa ja puutuotteita markkinoille. Tätä varten toimijoiden on käytettävä 6 artiklassa tarkoitettua menettelyistä ja toimenpiteistä muodostuvaa järjestelmää, jäljempänä ’asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä’.
- 15 Asetuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättävistä seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön”.

III.

Kansallinen oikeus

16 Puutavaralain 1 §:n 1 momentin a kohdan mukaan ”laissa säädetään – – puutavaraa ja puutuotteita sisämarkkinoille saattavan toimijan oikeuksista ja velvollisuuksista”.

17 Puutavaralain 4 §:n 1, 2 ja 3 momentissa säädetään seuraavaa:

(1) Toimijan, joka saattaa puutavaraa ja puutuotteita sisämarkkinoille, on noudatettava asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää; näin ei ole silloin, kun toimija saattaa sisämarkkinoille puutavaraa ja puutuotteita, joihin sovelletaan lupajärjestelmää. Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä on laadittava paperimuodossa tai sähköisessä muodossa ennen puutavaran ja puutuotteiden saattamista sisämarkkinoille.

(2) Toimijan on ylläpidettävä ja säännöllisesti arvioitava asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää, mikäli kyseessä ei ole valvontaorganisaation perustama asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä.

(3) Toimija, joka saattaa sisämarkkinoille Slovakian alueella korjatuista puista tai pensaista saatavia puutavaroita ja puutuotteita ja joka on metsäalueiden omistaja, hoitaja tai metsänhoitaja, erityislainsäädännön mukainen hoitaja, henkilö, jolla on erityislainsäädännön nojalla lupa korjata puutavaraa tai raivata aluskasvillisuutta, henkilö, jolla on lupa korjata puuta ja pensaistoa, tai henkilö, joka saattaa puutavaraa ja puutuotteita sisämarkkinoille, on myös velvollinen ilmoittamaan asianmukaisen huolellisuuden järjestelmässä tiedot, asiakirjat ja rekisterit erityislainsäädännön mukaisesti sekä tiedot puunkorjuuta, puutavaran ja puutuotteiden käsittelyä, puutavaran ja puutuotteiden kuljettamista ja sisämarkkinoille saattamista koskevista menettelyistä ja niihin liittyvistä asiakirjoista.

18 Puutavaralain 17 §:n 1 momentin c kohdassa, sellaisena kuin se oli voimassa 31.12.2019 saakka, säädettiin seuraavaa:

”Toimija syyllistyy muuhun hallinnolliseen rikkomukseen, jos – – se ei ota käyttöön asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää tai ylläpidä ja arvioi asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää säännöllisesti 4 §:n 1, 2, 3 tai 5 momentin mukaisesti – –”.

19 Puutavaralain 17 §:n 5 momentin b kohdassa, sellaisena kuin se oli voimassa 31.12.2019, säädettiin seuraavaa:

”Valvontaviranomainen määrää – – 1 momentin b, c tai d kohdan mukaisesta muusta hallinnollisesta rikkomuksesta 2 000–10 000 euron suuruisen sakon – –”.

IV.

Ennakkoratkaisukysymysten perustelut

- 20 Kassaatiotuomioistuin toteaa sekä hallinnollisten asiakirjojen että oikeudenkäyntiasiakirjojen perusteella, että käsiteltävänä olevassa asiassa riita koskee seuraamusjärjestelmää, jonka kansallinen lainsäätäjä on hyväksynyt asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa annetun toimivallan perusteella. Kyseessä on seuraamusmenettely sellaisten asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisten velvoitteiden laiminlyönnistä, jotka kantajan olisi pitänyt täyttää asetuksen 2 artiklan b ja c alakohdan mukaisena toimijana. Hallinto- ja oikeudenkäyntimenettelyssä kantaja korosti kysymystä siitä, voidaanko sen valitsemaa puutavaran myyntimenetelmää pitää asetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuna puutavaran markkinoille saattamisena ja onko se näin ollen asetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu toimija, johon sovelletaan asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjä velvoitteita ja siitä johtuvaa seuraamusmekanismia asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä puutavaralain 17 §:n 5 momentin b kohdan kanssa, säädetyllä tavalla.
- 21 Kassaatiotuomioistuin katsoi hallinnollisten asiakirjojen ja oikeudenkäyntiasiakirjojen perusteella, että kantaja on kuntana alue- ja paikallisviranomaisena, joka on omaisuuttaan (mukaan lukien puutavara) hallinnoiva erillinen oikeushenkilö. Kantaja valitsi omaisuuden hallinnoimiseen mallin, jossa se myi puutavaraa luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille. Näin toimiessaan se myi luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille tietyn määrän puutavaraa sopimuksin tai suoramyyntinä, jolloin se ei korjannut puutavaraa itse vaan ostaja (joko ostaja itse tai kolmas osapuoli) suoritti puunkorjuun. Muista sopimukseen sisältyvistä määräyksistä ja kantajan hallinto- tai oikeudenkäyntimenettelyssä esittämistä lausumista käy selvästi ilmi, että ostajien myymän puutavaran korjuu toteutettiin siten, että kantajan (myyjän) valtuuttamat työntekijät merkitsivät tietyt puut, jotka ostaja sai korjata. Tai he rajasivat korjuualueen, ja korjuu suoritettiin myyjän eli kantajan työntekijöiden valvonnassa.
- 22 Vastaaja katsoi kantajan valitseman puutavaran myyntimenetelmän olevan asetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua puutavaran markkinoille saattamista, ja kantajan olisi asetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna toimijana pitänyt noudattaa asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteita. Nyt esillä olevassa asiassa vastaaja katsoi, että ratkaisevaa oli nimenomaan se, että kantaja ei ollut siirtänyt ostajille oikeutta tietyllä alueella toteutettavaa puunkorjuuta ja metsähoitoa varten kansallisen lainsäädännön mukaisesti, vaan se oli myynyt suoraan vain puutavaran, ja ostajat olivat vastuussa tämän puutavaran korjuusta. Vastaaja katsoo, että jos kantaja olisi siirtänyt ostajille oikeuden puunkorjuuseen tietyllä alueella, ostajista olisi tullut metsälain (kansallisen lainsäädännön) mukaisesti rekisteröityjä metsänhoitajia, ja vain tämän aseman perusteella niiden saatavilla olisi ollut riittävät tiedot, jotta ne olisivat voineet ylläpitää asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää. Vastaajan mukaan silloin, kun jokin määrä puutavaraa myydään, merkityksellinen ei ole asetuksen 2 artiklan b alakohdan valossa puunkorjuun suorittaja vaan toimijan asemassa oleva taho, joka on myynyt puutavaran ja siten saattanut sen markkinoille.

- 23 Kantaja kiistää tämän vastaajan näkemyksen sillä perusteella, että kantajan valitsema puutavaran myyntimenetelmä on sopimuksessa määritellystä puutavaran määrästä huolimatta se, että se myy pystytuonon korjuuoikeuden eikä näin ollen jo korjattua puutavaraa. Se viittaa 12.6.2016 annetun komission tiedonannon C(2016) skenaarioon 10 a (tämän välipäätöksen 7 kohta) ja väittää, että tämä myyntimenetelmä merkitsee sitä, että se ei itse saata puutavaraa markkinoille asetuksen 2 artiklan b alakohdan mukaisesti eikä sillä näin ollen ole asetuksen 2 artiklan c alakohdan mukaista toimijan asemaa. Tällainen asema voi olla tai on vain myydyn puutavaran korjanneilla ostajilla.
- 24 Edellä esitetyn perusteella kassaatioituomioistuin katsoo, että käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse unionin oikeuden ja erityisesti asetuksen 2 artiklan b ja c alakohdan tulkintaa koskevasta riidasta. Lisäksi kassaatioituomioistuin katsoo, että asetuksen 2 artiklan b ja c alakohdassa tarkoitettujen ilmaisujen ”toimija” tai puutavaran ”markkinoille saattaminen” tulkinta on itsenäinen ja riippumaton kansallisesta lainsäädännöstä tai sen edellytyksistä, jotka koskevat sitä, minkä tahon pitäisi olla tai ei pitäisi olla toimijan asemassa. [– –]
[ennakkoratkaisukysymyksen toisto]
- 25 Kassaatioituomioistuin ei yksilöinyt päätöksessään yhtään Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaisua, jossa käsiteltäisiin esitettyjä ennakkoratkaisukysymyksiä tai asetuksen 2 artiklan b ja c alakohtaa, ja tuomioistuimen mielestä vastauksia ennakkoratkaisukysymyksiin ei voida päätellä yksiselitteisen selkeästi asetuksen 2 artiklan b ja c alakohdan tekstistä. Koska riidanalaiset kysymykset koskevat unionin oikeuden tulkintaa, kassaatioituomioistuin katsoo, että Euroopan unionin tuomioistuin on toimivaltainen vastaamaan niihin.
- 26 Kun tarkastellaan asetuksen 2 artiklan b ja c alakohdan tulkintaa käsiteltävänä olevassa asiassa, kassaatioituomioistuin kiinnittää erityistä huomiota asetuksen tavoitteeseen, joka on laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan vastainen toiminta (asetuksen johdanto-osan 1, 3, 15 ja 16 perustelukappale). Kassaatioituomioistuimen näkemyksen mukaan nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse nimenomaan asetuksen 2 artiklan b ja c alakohdan tulkinnan mielekkäästä rajaamisesta siten, että yhtäältä puukaupan tarkoituksenmukainen harjoittamistapa (puutavaran myynti) ei kierrä asetuksen tarkoitusta ja merkitystä sekä asianmukaisen huolellisuuden järjestelmästä johtuvia velvoitteita ja toisaalta se ei johda siihen, että toimijan käsitettä laajennetaan liikaa tai päällekkäisesti kaupankäynnissä myös sellaisiin tahoihin, joiden osalta se ei ole asetuksen tarkoituksen kannalta välttämätöntä.

V.

[– –]

27 [– –]

28 [– –]

29 [–]

30 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky jaosto hyväksyi päätöksen äänin 3–0.

[–] [*menettelyn keskeyttäminen, jaoston äänestys, muutoksenhakuohjeet*]

Bratislavassa 26.4.2023

[–] [*tuomareiden nimet*]

TYÖASIAKIRJA